

Po drugie skarżąca wskazuje na naruszenie ust. 6 załącznika II do Porozumienia antydumpinowego w ramach WTO, art. 18 ust. 4 rozporządzenia nr 384/96, oraz obowiązku ochrony uprawnień skarżącej. Skarżąca podnosi, że wskutek niepoinformowania jej o powodach odrzucenia przedstawionych przez nią dowodów, nieprzyznania jej prawa do przedstawienia dalszych informacji oraz braku opublikowania przyczyn odrzucenia przedstawionych przez nią wniosków, naruszono jej uprawnienia materialno-prawne i proceduralne.

Wreszcie skarżąca powołuje się na naruszenie uzasadnionych oczekiwań w zakresie w jakim instytucje Wspólnotowe nie podjęły szybkiej decyzji w przedmiocie wniosku skarżącej o przyznanie jej statusu przedsiębiorstwa gospodarki rynkowej.

(¹) Dz.U. L 303, str. 1

(²) Rozporządzenie Rady (WE) Nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2004 r. przez Hammarplast AB przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-499/04)

(2005/C 57/61)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 23 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Hammarplast z siedzibą w Tingsryd (Szwecja) reprezentowanej przez R. Almaraz Palmero, lawyer, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również Steninge Slott AB z siedzibą w Märsta (Szwecja).

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) stwierdzenie nieważności decyzji drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 października 2004 r. w sprawie R 394/2003-2;
- 2) nakazanie OHIM wydania odmowy rejestracji pojęcia STENINGE SLOTT jako wspólnotowego znaku towarowego dla towarów objętych klasą 21, który został dopuszczony do rejestracji;

- 3) obciążenie OHIM oraz interwenienta Steninge Slott AB kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji, włącznie z kosztami postępowania przed drugą Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Steninge Slott AB

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „STENINGE SLOTT” dla towarów objętych klasą 21 (wyroby wzornicze ze szkła itp.)

Właściciel znaku lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy znak towarowy „STENINGE KERAMIK” dla towarów objętych tą samą klasą

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 (¹)

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2004 r. przez Stéphane Lopparelliego przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-502/04)

(2005/C 57/62)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 24 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Stéphane Lopparelliego, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez Sébastiena Orlandiego, Alberta Coolena, Jean-Noëla Louisa i Etienna Marchala, avocats, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- uchylenie decyzji dotyczącej przydzielania skarżącemu punktów pierwszeństwa w trakcie postępowania w sprawie awansów za rok 2003, jak również decyzji o niewpisaniu jego nazwiska na listę urzędników awansowanych do stopnia A5 za ten sam rok;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący powołuje się w pierwszej kolejności na naruszenie przepisów art. 5, 7, 26, 43 i 45 Statutu, jak również na naruszenie zasady zgodności stopnia ze stanowiskiem oraz zasady przewidywalności kariery. W drugiej kolejności skarżący podnosi, że nie przeprowadzono żadnej analizy porównawczej zasług dotyczącej na równych zasadach wszystkich urzędników w tym samym stopniu, co stanowi naruszenie przepisów art. 5, 7, 26, 43 i 45 Statutu oraz zasady przewidywalności kariery.

wniósł skargę do Sądu ⁽¹⁾, a Sąd z kolei uchylił tę decyzję ⁽²⁾. W konsekwencji uchylenia tej decyzji pozwana powtórnie rozpatrzyła wnioski skarżącego i ponownie go oddaliła w drodze zaskarżonej decyzji.

Na poparcie skargi skarżący powołuje się na naruszenie art. 233 WE, naruszenie zasady proporcjonalności i obowiązku uzasadnienia oraz na naruszenie prawa. Skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja ogranicza się do powtórzenia argumentów powołanych w pierwszej decyzji oddalającej wnioski i uchylonej przez Sąd, bez przedstawienia żadnych wyjaśnień, które pozwoliłyby na zbadanie, czy oddalenie wniosku skarżącego opiera się na ocenie różnych wchodzących w grę interesów, czego zażądał Sąd w wyroku. Ponadto Komisja niesłusznie uznała, że przeniesienie skarżącego skutkowało zamknięciem procedury dyscyplinarnej wszczętej w stosunku do niego. Wreszcie skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja jest bezprawna, gdyż Komisja zastąpiła w ocenie Komisję Rekrutacyjną EMCDDA stwierdzając w odpowiedzi na środek odwoławczy wniesiony przez skarżącego, że nie można wykluczyć, iż wynik rekrutacji przeprowadzonej przez EMCDDA byłby inny, jeśli Komisja Rekrutacyjna została by powiadomiona o oskarżeniach przeciwko skarżącemu.

⁽¹⁾ Sprawa T-166/02, Dz. U. C 180 z 27/07/02, str. 32

⁽²⁾ Wyrok Sądu z dnia 13 marca 2003 r., Dz. U. C 124 z 24/05/03, str. 20

Skarga wniesiona dnia 27 grudnia 2004 r. przez José Pedro Pessoa e Costa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-503/04)

(2005/C 57/63)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 27 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga José Pedro Pessoa e Costa, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez adwokatów: Sébastiena Orlandiego, Alberta Coolena, Jean-Noëla Louisa i Etienne'a Marchala, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżący wnosi do Sądu o:

- uchylenie decyzji Komisji z dnia 9 października 2003 r., na mocy której odmówiono skarżącemu przeniesienia go do Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA);
- obciążenie pozwanej kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Komisji złożył wniosek o przeniesienie do Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA). Wniosek ten został oddalony, więc skarżący

Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2004 r. przez Navigazione Libera del Golfo S.p.a. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-504/04)

(2005/C 57/64)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 29 grudnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Navigazione Libera del Golfo S.p.a. (N.L.G.), z siedzibą w Neapolu, reprezentowanej przez adwokata S. Raveinę, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, o stwierdzenie nieważności decyzji przyjętej w dniu 16 marca 2004 r. ⁽¹⁾ na podstawie art. 88 ust. 2 akapit pierwszy i art. 86 ust. 2 Traktatu WE w sprawie zatwierdzenia programu pomocy przyznanej przez Włochy publicznie przedsiębiorstwu transportu morskiego Caremar (Gruppo Tirrenia).